

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 99

(octubre de 2018)

Las tareas de construcción de la IV Internacional

Rusia, Palestina, Unión Europea, México...

LA VERDAD

Las tareas de construcción de la IV Internacional. Rusia, Palestina, Unión Europea, México. Migración e imperialismo. Nuevas formas de explotación en la economía digital.

Aquest cap de setmana, després de conèixer-se la peticions de penes als polítics catalans, el Comitè Executiu del POSI va publicar un comunicat amb el títol, **“Llibertat per als republicans catalans. Prou de persecució judicial”**, que podreu trobar al nostre web: <http://posicuarta.org/cartasblog/libertad-para-los-republicanos-catalanes-basta-de-persecucion-judicial/>

Desenterrar a Franco? A més, cal enterrar al franquisme

Els mitjans de comunicació porten setmanes donant-li voltes a la decisió del govern de Sánchez de treure les restes del criminal genocida Franco de la Basílica del Valle de los Caídos, i del desafiament dels descendents del dictador, que proposen portar els ossos d'aquest “gran criminal” ni més ni menys que a la Catedral de l'Almudena, en ple centre de Madrid i a un pas de la Plaça d'Orient on tant li agradava al dictador celebrar els seus actes d'afirmació popular al seu règim.

La decisió de limitar-se a treure del Valle de los Caídos a Franco, i deixar la basílica tal qual, incloent la tomba del fundador de la feixista Falange Española, José Antonio Primo de Rivera, ja és un pas enrere del govern, ja que manté l'edifici tal qual. Un edifici que és propietat de l'Estat i al manteniment del qual han dedicat els Pressupostos d'Estat prop de 10 milions d'euros en els últims anys, gairebé un milió a l'any en plena austeritat, quan se li negaven fons a la Sanitat, l'Ensenyament, la Dependència...

La Basílica en qüestió és un edifici infame, construït, a major glòria del dictador, per presos polítics republicans actuant com a mà d'obra esclava. Només el seu manteniment ja és una ofensa.

Però, desgraciadament, el major problema no és mantenir les restes de Franco en un lloc d'honor en un centre que és patrimoni Nacional, sinó la pervivència de l'aparell d'Estat franquista en el poder judicial, l'exèrcit, els cossos repressius i el conjunt de l'aparell d'Estat. Tot això presidit pel Rei, fins fa poc l'hereu designat per Franco i ara l'hereu d'aquest.

A més de disposar degudament dels ossos del dictador, cal, més que mai, enterrar al franquisme que des de l'Aparell d'Estat condiona tota la vida política d'aquest país, impedeix la lliure convivència entre pobles, i frena tota aspiració d'avanç democràtic i social.

Mil militars signen en defensa de Franco

Porten anys bombardejant-nos amb la propaganda que l'exèrcit espanyol ja no

era l'exèrcit franquista, que s'havia transformat en “constitucional”, alguns arribaven a dir que “gràcies a l'OTAN” (afirmació que no hi ha qui se l'empassi). Però en els últims mesos els fets han desmentit aquesta fal·làcia. Els hereus de la dictadura es disfressen amb la “pell de be” constitucional, però sota d'aquesta segueix la seva veritable naturalesa franquista.

Amb prou feines es va fer pública la intenció del govern Sánchez de treure del Valle de los Caídos a Franco, quan va començar a circular un manifest signat per militars retirats. El text es titula “*“declaración de respeto y desagravio al general Francisco Franco Bahamonde, soldado de España”*”, i ja reuneix més de mil signants, gairebé tots ells oficials, i entre ells més de 100 almiralls i generals, i centenars de coronels i capitans de la marina. Naturalment, no ho signen militars en actuació o en situació de reserva, contra els quals el Govern podria actuar disciplinàriament, sinó militars retirats. Alguns d'ells apareixen com a signants just el dia en què el Butlletí Oficial de Defensa publicava la seva jubilació, la qual cosa mostra que molts no signen perquè no poden encara.

En aquesta declaració, que qualifica a Franco de “principal artífex” de la història d'Espanya, i es tracta com a “campana infame” y “perversa pretensión” la idea de treure'l del Valle de los Caídos, podem llegir que Franco va accedir l'any 1936 per exercir “*el mando único de la España agredida y asediada por el comunismo internacional aceptado y adoptado por el Frente Popular*”.

Entre els signants hi ha rellevants comandaments militars, amb fulls de servei impecables i condecorats amb la Real Cruz del Mérito Militar o la Real i Militar Orden de San Hermenegildo, i diverses figures lligades directament a la Corona. Citem, sense ser exhaustius, al tinent general Luis Alejandro, Ex Jefe del Estado Mayor, al general de divisió Juan Chicharro, ex ayudante de campo del Rei Juan Carlos (que, actualment, és president de

la Fundació Francisco Franco), al teniente general Agustín Muñoz Grande (fill del general Muñoz Grande, que va manar la División Azul al servei dels nazis), que també va ser membre del Cuarto Militar del Rei Juan Carlos, al general de brigada Blas Piñar -fill del dirigent feixista- amb un passat progolpista, a l'almirall Antonio González-Aller Suevos, ex jefe del Cuarto Militar de la Casa del Rei.

La relació exèrcit-corona-franquisme queda, una vegada més, al descobert.

750 jutges donen suport al tribunal de “la manada”

La sentència del judici als violadors de la Manada i la posterior posada en llibertat provisional dels condemnats en primera instància va provocar una lògica indignació entre tots els demòcrates. Fins i tot el Ministre de Justícia del PP va arribar a posar en dubte la idoneïtat del jutge que va veure en la violació una situació definida en les seves pròpies paraules com a “jolgorio” compartit per la jove víctima.

Immediatament, es va aixecar una onada de resposta corporativa dels jutges. Totes les Associacions de Jutges, tant “conservadores” com a “progressistes” van sortir en defensa del tribunal. 750 jutges i magistrats van presentar una queixa davant el Consell Consultiu de Jutges Europeus en la qual parlaven de “gravíssima amenaça” contra la independència judicial i de “linxament públic, amb la complicitat i l'alè de polítics” contra el tribunal, i demanaven que es declarés “l'existència a Espanya d'un atac contra la independència i contra la legitimitat del Poder Judicial”. La setmana passada explicàvem en la Carta Setmanal la realitat de la suposada “independència” d'aquest poder judicial.

L'aparell Judicial va ser depurat de manera contundent entre 1936-39, per expulsar a qualsevol que fos sospitós de ser demòcrata o es negués a aplicar la “legalitat” franquista, i aquest aparell judicial franquista fins a la medul·la va ser mantingut tal qual en l'anomenada “tran-

sició”. Ha declarat vàlides totes i cadascuna de les sentències del franquisme contra acusats polítics, declarant que van ser dictades per òrgans judicials “legítims”.

Ara, aquest aparell judicial, que es nega a defensar a les dones agredides, es dedica a perseguir de manera sistemàtica a sindicalistes (més de 300 processaments i bastants condemnats) i afileta totes les seves armes per mantenir la persecució contra els republicans catalans, amb la injusta acusació de rebel·lió. En això no fa res més que complir el mandat del Rei, màxim representant de l'aparell d'Estat, en el seu infame discurs del 3 d'octubre de 2017, contra els “separatistes” que han gosat qüestionar l'existència de la “España, una, grande y libre”.

Per obrir pas a les reivindicacions, cal enterrar al franquisme

La Fiscalia “independent”, en acusar de rebel·lió i demanar penes de presó astronòmiques als republicans catalans, no només posa un enorme pal en les rodes a tota pretensió de solució democràtica a les aspiracions del poble català i de tots els pobles de l'Estat, alimentant un enfrontament de conseqüències imprevisibles, sinó que posa en perill la continuïtat del govern de Pedro Sánchez, el “okupa” que vol fer fora de la Moncloa la dreta franquista utilitzant totes les mètodes al seu abast.

El Rei, els jutges, l'exèrcit, els fiscals, les institucions de l'Estat en el seu conjunt, es manifesten com a obstacles formidables contra tot avanç social i democràtic. El moviment obrer i les seves

organitzacions no poden avançar amb aquesta càrrega a les seves esquenes. Avui, més que mai, urgeix avançar en la ruptura amb aquest món podrit, en la lluita per la República. Una república del Poble i dels Pobles, per al Poble i per als Pobles, que no pot suposar un simple canvi de rei per president perquè tot segueixi igual, sinó la satisfacció de les principals reivindicacions polítiques i socials: la reforma agrària, la separació de l'Església i l'Estat, la igualtat efectiva d'homes i dones, la defensa de la Seguretat Social, de la Sanitat i l'Ensenyament públics, la derogació de totes les contrareformes laborals i lleis antisindicals, la nacionalització de la Banca, les elèctriques i els grans monopolis, la recuperació de l'economia productiva, la satisfacció de les principals reivindicacions

Calendari POSI commemoratiu

En 2019 es compleixen 100 anys de la fundació de la 3ª Internacional

Al març de 2019, es va reunir a Moscou el 1er congrés de la 3ª Internacional. Els dirigents bolxevics eren conscients que la supervivència del primer estat obrer de la història, depenia de l'extensió de revolució per tot el món. Aquest calendari inclou un petit relat de la seva història.

Ara, 100 anys després, commemorem la seva fundació i publiquem aquest calendari com una petita ajuda per finançar les nostres activitats.

Demana-ho als nostres camarades o sol·licita-ho per correu electrònic al preu de 5 €.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reus, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reus, et proposem que subscriguis a altres campanyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta